Contributed by SAP
donderdag, 04 maart 2010 - Last Updated donderdag, 04 maart 2010

Vrouwen zijn het eerste slachtoffers van de crisis van het kapitalisme. Zij vormen de meerderheid bij de armen en in onzekere jobs, ze verdienen gemiddeld minder dan mannen, ontvangen kleinere pensioenen en worden het zwaarst getroffen door de asociale beleidsmaatregelen die de crisis aan de werknemers wil doen betalen. Daardoor verergert het geweld dat ze reeds dagelijks te verduren krijgen.

Bij het begin van de crisis, trof het massaal banenverlies vooral mannelijke sectoren, zoals de zware industrie en de auto-industrie. Nochtans vormden de arbeidsters toen al 30% van de economische werklozen terwijl hun verhouding binnen deze sectoren veel minder hoog was. In het derde kwartaal van 2009, zeggen de cijfers meer. Op de 39.000 nieuw ingeschreven werkzoekende zijn er 31.000 vrouwen!

Degene die hun werk behouden, ondergaan de stijging van het werkritme en de flexibiliteit. Die door de werkgevers met als excuus “de crisis” wordt opgelegd, met alle negatieve gevolgen vandien op vlak van gezondheid, inkomen, sociale rechten, pensioen en uitkering.

Veel vrouwelijke sectoren, zoals de schoonmaak of de grote distributie, leggen zeer flexibele werktijden op, vaak met variabele of onderbroken werkuren. Zodoende werkt 50% van de loontrekkende vrouwen deeltijds tegenover 11% bij de mannen. Vertrekkend van een minder gunstige situatie voor de crisis, is de verslechtering van de arbeidsvoorwaarden voor iedereen het omvangrijkste bij werkneemsters.

De ongelijkheden tussen mannen en vrouwen voelt men eveneens in het privéleven. Zelfs als ze een baan hebben staan vrouwen daarnaast ook vaak in voor het huishouden en de zorg van de kinderen. Bij gebrek aan toegankelijk en aangepaste openbare diensten, offeren meer en meer vrouwen hun financiële autonomie op door zich tijdelijk of definitief van de arbeidsmarkt terug te trekken om op die manier hun huishoudelijke taken te kunnen uitvoeren. Zij die het zich kunnen veroorloven onttrekken zich eraan... terwijl andere vrouwen er minder goed van af zijn omdat zij minder gekwalificeerd zijn, geen papieren hebben of gediscrimineerd worden op basis van hun oorsprong. Zij hebben geen andere keuze dan te kiezen voor zwartwerk of werk in dienstenchequeverband.

De besparingsbegrotingen die gestemd werden door de regeringen zullen nog meer het aanbod en de kwaliteit van de openbare diensten beperken. Zodat het gewicht van de huishoudelijke taken nog meer op de schouders van de vrouwen rust.

Als werkzoekende, op het werk, thuis of gepensioneerd, hebben vrouwen moeilijkere levensomstandigheden dan mannen. De loopbaanongelijkheden verklaren het verschil in loon en pensioen dat gemiddeld 20% lager is dan deze van mannen. Als samenwonende, ontvangen zij minder sociale uitkeringen terwijl ze evenveel hebben bijgedragen als de alleenstaanden wanneer ze

loontrekkend waren.

Als hoofd van 85% van de eenoudergezinnen, hebben vrouwen het moeilijker om huisvesting of werk te vinden en om een sociaal leven op te bouwen. Zonder daarbij het seksistische geweld mee te tellen dat zij ondergaan van beledigingen tot slagen en verminkingen, aanranding en verkrachting, over morele en sociale druk... tot zelfs moord. In crisisperiode hebben deze onrechtvaardigheden en deze ongelijkheden de neiging om te stijgen. Het kapitalisme gebruikt het seksisme en de onderdrukking van de vrouwen om de werknemers en de werkneemsters te verdelen. Maar al te vaak, verdwijnt de strijd voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen op de achtergrond wanneer het gaat om het verzet tegen de aanvallen van de werkgevers en de regering.

Meer dan ooit is het noodzakelijk dat alle fronten van bestrijding van seksisme, racisme en kapitalisme zich verenigen. Dit door zich breed te mobiliseren voor gelijkheid van lonen, arbeidsvoorwaarden en levensomstandigheden tussen mannen en vrouwen via:

- arbeidstijdverkorting zonder loonsverlies, zonder stijging van de arbeidsritmes of de flexibiliteit en met compenserende aanwervingen

- verbod op onzekere contracten en hun omzetting in statutaire arbeidsplaatsen of voltijdse contracten van onbepaalde duur

- stijging en automatische indexering van sociale uitkeringen en lonen berekent op basis van functie

- afschaffing van het statuut "samenwonend" en van de controle op werklozen

- pre-pensioen op 55 jaar en pensioen op 60 jaar voor iedereen, met 75% van het inkomen (van de 5 beste jaren) en een erkenning van moeilijke beroepen van vrouwen

- verdediging, uitbreiding en verbetering van alle openbare diensten, in het bijzonder in de sectoren van kinderopvang, van personenhulp en van het bestrijden van seksistisch geweld.

RECHT OP WERK!

Algemeen verbod op afdankingen!

Voor werkgelegenheid en het klimaat: 500.000 nieuwe jobs!

Pamflet PDF